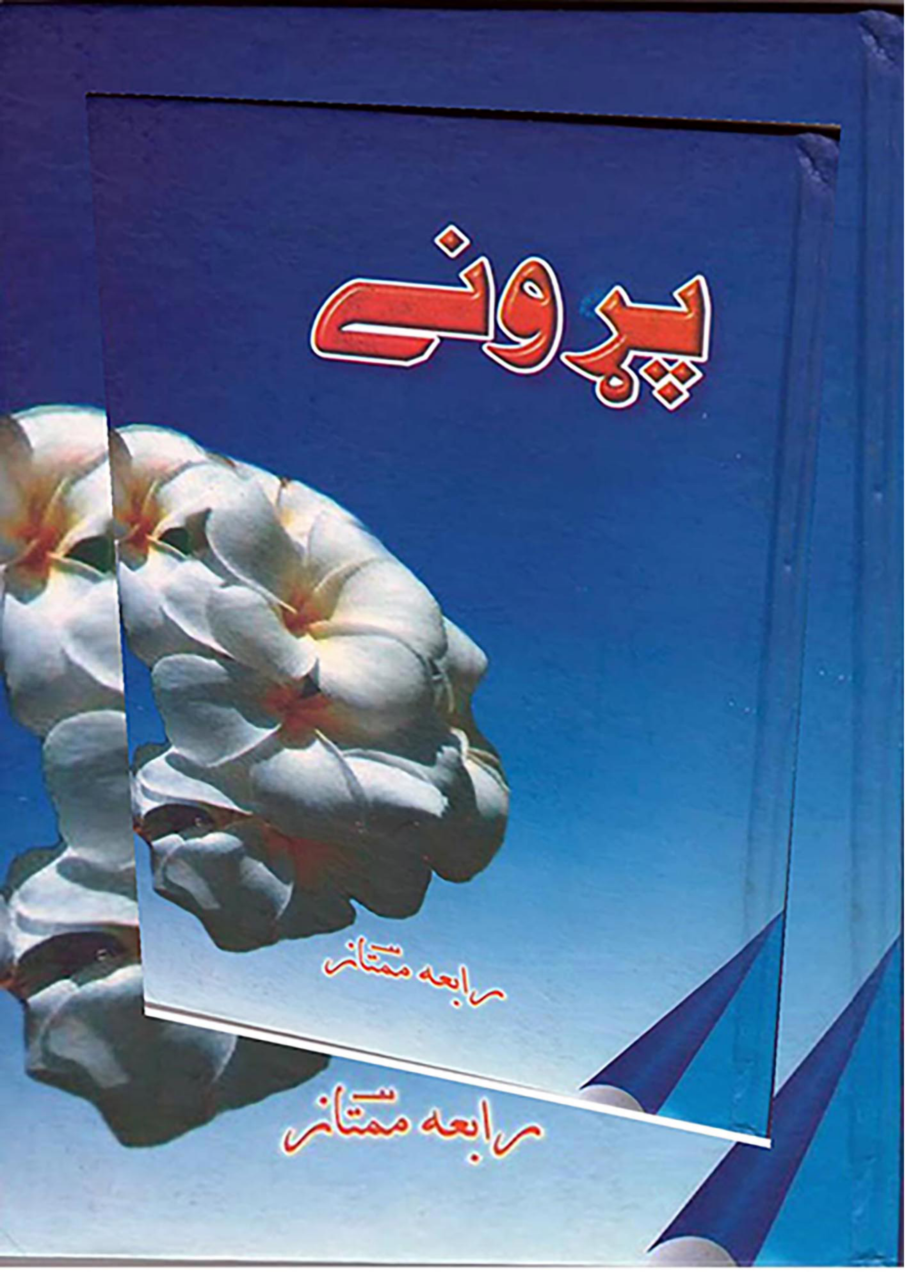

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

پرونے

رابعہ ممتاز

(c) ketabton.com: The Digital Library

پروني

رابعه ممتاز

(c) ketabton.com: The Digital Library

(ټول حقونه په حق د ليکوالې کښې محفوظ دي)

د کتاب نوم ———— پروښې
ليکواله ———— رابعه ممتاز
د چاپ کال ———— ۲۰۰۴ء
پريس ———— جدون پريس خيبر بازار پېښور
بيعه ———— ۱۰۰ روپۍ
کاتب ———— محمد رسول پښتو اکېډمي

د موندلو درک

۱- يونيورسټي بک ايجنسي
خيبر بازار پېښور

۲- بمعرفت عبدالله جان مغموم
ډاکخانه شاهين ټاؤن
يونيورسټي روډ پېښور

د کور فون نمبر : ۵۷۰۳۳۶۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

"دُعا"

دَ حیا د رڼا ګانو ترجمانه
دَ بړونو بړاوُنو نګهبانه

دَ مغموم صاحب تیارهٔ تیارهٔ کاله کښې
یو ډیوه ده خدائے دې تل لري روښانه

سید صابر شاه صابر
برتهکال

(c) ketabton.com: The Digital Library

پړونې

په جنازه مې سپین پړونې خور کړئ
زۀ خو له کوره بې پړونې نۀ ځم

زما د مینې قاتل کړې سر تور
زۀ په پړونې هر وخت مخ پټوم

د بد نامۍ داغ به راپورې کړې تا
پام چې پړونې له مې لاس راوړنه

کله مې تور کله مې سپین پړونې
ستا د نظر نه داسې ځان پټوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

فهرست

شمېر	ليک		مخ
۱	پېرونے	عبدالله جان مغموم	۹
۲	مننه	رابعه ممتاز	۱۳
۳	خانه کعبه (نظم)		۱۶
۴	حُم د مدينې نه نن (نعت)		۱۸
۵	د حوا لوُر (نظم)		۲۰
۶	بيا د اوښکو زور دے تپوس مهٔ کوه (غزل)		۲۳
۷	په تورو نيمو شپو کښې ديد نو نه څومره کړې (غزل)		۲۴
۸	راشه اشنا عمر مې کم دے		۲۵
۹	د چېل کلي نصر کوروښه (نظم)		۲۶
۱۰	مشران (نظم)		۲۹
۱۱	زما زړهٔ ماته کاسه ده (غزل)		۳۰
۱۲	مخ چې رانه پټ نهٔ کړې خطا نشي (غزل)		۳۲
۱۳	ستا د غمونو سره لوبې کوم (〃)		۳۳
۱۴	دا ستا د راتلو لارې کله به چې ډېرې روڼې شي (غزل)		۳۴
۱۵	نوې دُنيا (نظم)		۳۶
۱۶	ستا د مينې مشال لاس کښې (غزل)		۳۸
۱۷	زړهٔ مې هر وخت ډوبېږي (غزل)		۴۰
۱۸	تمغهٔ امتياز دې مبارک شه (نظم)		۴۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

19	نه به د باران نه د ږلۍ نه د سیلۍ قیصې	۴۵
۲۰	څپل قسمت نه خبر نه وم (غزل)	۴۶
۲۱	قسمت (نظم)	۴۸
۲۲	خیالونه وسوسې (نظم)	۵۰
۲۳	تاله به لالیه په لیمو درشم (غزل)	۵۳
۲۴	کور د بیلتون خورشه دا ئې څه اوکړه (غزل)	۵۴
۲۵	د ګلو لخته	۵۶
۲۶	ماته څو په سترګو اشارو خبرې مه کوه	۵۷
۲۷	رور (نظم)	۵۸
۲۸	زړه مې دے د غوښې څه دکانې نه څو جوړ نه دے	۶۰
۲۹	ستا د مینې د درېو تېکو په قلا کښې یمه ناسته (غزل)	۶۱
۳۰	د رخت ورځ (نظم)	۶۲
۳۱	ستا مینه مې پکار ده نور مې هیڅ نه دي پکار (غزل)	۶۳
۳۲	د آسمان لمنې سرې شوې (غزل)	۶۴
۳۳	په هر څه به تېرېږي د نیک څوا کمے دې نه وي	۶۶
۳۴	وارخطا وارخطا ګرځم (غزل)	۶۷
۳۵	څپل خپلوان (نظم)	۶۸
۳۶	لوپټه	۷۰
۳۷	خط	۷۱
۳۸	د ژوند جونګړه کښې ویرېږ مه زړه (غزل)	۷۲
۳۹	زما د زړه په آئینه کښې ته ئې	۷۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

٤٠	ښې خلق (نظم)	٧٥
٤١	شته په سپرلي کښې چې ګلونه شته دے	٧٦
٤٢	ته چې پکښې نۀ یې اشنا زۀ په خلقو څۀ کوم	٧٧
٤٣	مور (نظم)	٧٨
٤٤	د ښو د سر د پاسه (غزل)	٨١
٤٥	نن د باران شپه روښده شوه جوړې (غزل)	٨٢
٤٦	ښۀ اخلاق (نظم)	٨٣
٤٧	په لیمو باندې راواوړې (غزل)	٨٤
٤٨	ګیله دې په سر سترګو دې ګیلې سره به ګورو	٨٦
٤٩	ستا مینه لالیه دروغژنه شوه (غزل)	٨٧
٥٠	لوُر (نظم)	٨٨
٥١	شپه د انتظار (نظم)	٩٠
٥٢	لوبه (نظم)	٩٤
٥٣	لوبه (نظم)	٩٦
٥٤	فریاد (نظم)	٩٨
٥٥	شاهیت (نظم)	١٠٠
٥٦	یادونه اُمیدونه (نظم)	١٠٣
٥٧	پښتون (نظم)	١٠٤
٥٨	نصیحت (نظم)	١٠٦
٥٩	مینه چې پیدا شي فنا کیږي نه (غزل)	١٠٨
٦٠	تا چې په سترګو سترګو کښې تېره کړه (غزل)	١٠٩
٦١	مینه (نظم)	١١٠

(c) ketabton.com: The Digital Library

۶۲	ستا د کبر انتها ده تهٔ پوې نهٔ ئې (غزل)	۱۱۱
۶۳	دا چمن (نظم)	۱۱۲
۶۴	کیسه (نظم)	۱۵
۶۵	بېګاه مې د آسمان ستورې په چپه خوله شمېرل (غزل)	۱۱۸
۶۶	ذوې مورته (نظم)	۱۱۹
۶۷	دژوند په دې کتاب کښې نخښه کوم یو ځائے کښې کښېږدم	۱۲۱
۶۸	خبره ستا د مینې د هرچا نه زهٔ پټوو مه (غزل)	۱۲۲
۶۹	په هر طرف چې ځې نو زهٔ به ستا د لاس همسا شم (غزل)	۱۲۳
۷۰	خواره زندګي شوه په غمونو په فکرونو (غزل)	۱۲۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

"پړونے"

د رابعه ممتاز د شاعرۍ دویم کتاب "پړونے" ستاسو په وړاندې دے - حقیقت دا دے چې د ممتاز د "سپیلنې" کتاب شاعرۍ که هر څو فنې کمزورۍ لرلې خو دا دې خبرې نه انکار نه شي کېدے چې لوستونکو د فنې کمزورو باوجود د سپیلنې شاعرۍ ډېره خوښه کړه او کتاب ئې په ډېره مینه واخستو او وې لوستو - د رابعه ممتاز دویم کتاب "پړونے" لکه چې د نوم او چاپ په لحاظ ښکلے دے - دغسې ئې شاعري هم ښکلې ده - زما په خیال چې دې کتاب کښې شاعرې د لوستونکو د اعتراض ډېر خیال ساتلے دے او کوشش ئې کړے دے چې هریو شعر دې په ناپ تول پوره وي -

د "پړونې" شاعري په هر لحاظ سره د "سپیلنې" د شاعرۍ په مقابله کښې په ناپ تول پوره ده - په غزلونو کښې نوي خیالات - نوي جذبات او نوې استعارې استعمال کړے شوي دي او کوشش په کښې دا شوے دے چې د "پړونې" په شاعرۍ کښې جدت راپیدا شي - او رابعه ممتاز په خپل دې مقصد کښې تر ډېره حده پورې کامیابه شوې ده - د جدت سره سره د پښتني ماحول خیال هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

سا تلې شوې دې۔ د مثال په طوره دا شعرونه به ئې واخلو۔

ـه چې لوړ د ډېوال ته خپلې نو ښکارېږي به د لرې
په دې پېښتو د ډېوالونو د راز خبرې نه شي

یا

ـه د مينې سوال جواب چې د ډېوال د پاسه روشي
کهٔ خړ وې که کچه وې ډېوالونه څومره نو نه کړي

د ډېوالونه د پښتنې کلچر یو اهم جز دے او بیا کچه ډېوالونه خو ...... د پښتو خوا د لارو کوڅو اصلي نقشه راکاږي۔ ممتاز په خپله شاعرۍ کښې د پښتو ژبې دود دستور او د لفظونو د استعمال ډېر خیال ساتلے دے او زما په خیال چې دا د دې خبرې ثبوت دے. چې د "سپېلنۍ" نه پس شاعرۍ کوشش کړے دے چې د پړونۍ شاعرۍ د فن هغه ټولې تقاضې پوره کړي ـ چې د کومو په حقله به اکثرو لوستونکو دا اعتراض کولو چې د سپېلنۍ شاعرۍ کښې فني کمزورۍ دي۔

زما په خیال چې د "پړونۍ" په لوستو به د لوستونکو دا ګیله تر ډېره حده پورې ورکه شي دلته به زهٔ د لوستونکو د تسلۍ د پاره د رابعه ممتاز د مختلفو غزلونو نه یو څو شعرونه پیش کړم۔

۱ ـ دا مهٔ وایه چې زهٔ ستا په خبرو نهٔ پوهېږم
په تته تته ژبه دا رازونه څومره نو نه کړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

۳ - د جونګړې لوګې ښه دے
زړه ئې اوښکو سره مل کړم
محدود ته به زړه څه کړم
چې زړه يم پکښې پرېشانه

۲ - د ښکلو وشرنګا مې اورې
د سنګو مې خبر نه شو
آ زما ساده جانان چې
په کوم جهان کښې اوسيږې

۴ - ما په کوډر ډک منګے بيا کېښو دو
ستا د شملې ول راته ښکارېږي نه

د غزل نه پس د ممتاز د نظم په ميدان کښې تګ هم ددې د شاعرۍ د پوخ والي دليل ورکوي - حقيقت دا دے چې څنې څنې نظمونه ئې د خيالاتو او جذباتو په لحاظ زړه شاهکار ګڼم - لکه " لوپټه " "پښتون" "قسمت"

د نچن کلي نور کورونه او داسې نور ډېر نظمونه چې مونږ شاعرانو به دا موضوعات چېړلي وي - بهرحال د رابعه ممتاز دويم کتاب "پرهوشے" ستاسو په مخکښې دے او ورسره د نچن دريم کتاب "ګلونه پاتې پاتې" د ډېر

(c) ketabton.com: The Digital Library

زر د چاپ کولو اراده هم لري ـ خدای دې اوکړي چې دَ رابعه ممتاز درېم کتاب هم ډېر زر چاپ شي او دَ پښتو په شاعرۍ کښې دَ یو بل نوي کتاب اضافه اوشي .

والسلام

عبدالله جان مغموم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مننه

ما چې خپل اولنے کتاب " سپېلنې " چاپ کولو نو دا اُمید مې نهٔ وُ چې پښتانهٔ رونړه خوېندې به زما دَ کتاب سره دومره مينه اوکړي - خو زهٔ د پښتنو رونړو خوېندو ډېره مننه کوم چې رونړو عموماً او خوېندو خصوصاً زما کتاب په ډېره مينه واخستو او وې لوستلو او زما دومره حوصله افزائي ئې اوکړه چې نن دا دے زهٔ خپل دوئم کتاب " پړونے " په دې چاه چاپ کوم چې رونړه خوېندې به دَ " پړوني " سره هم دومره مينه اوکړي لکه څومره ئې چې د " سپېلني " سره کړې وه - او زهٔ به دې جوګه شم چې خپل درېم کتاب " ګلونه پاڼې پاڼې " چاپ کولو ته ملا اوتړم -

زما د اولني کتاب " سپېلني " په لوستونکو کښې دَ خوېندو شمېر زيات وُ او زما په خيال چې په دغه کتاب کښې زما زياته شاعري دَ خوېندو مياندو سره د تړلو مسئلو او کشالو په حقله وه نو ځکه په کُل شمېر کښې خوېندو کتاب واخستو او وې لوستو او په دې رنګ ئې د کتاب عزت افزائي او زما حوصله افزائي اوکړه د " سپېلني " د شاعرۍ په حقله ځېنې رونړو دا رائې څرګنده کړې ده چې څېنې شعرونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د فن تقاضې نهٔ پوره کوي. خو ما دې رونړو ته دا دليل وړاندې کړے وُ چې زهٔ دَ شعر د فني تقاضو نه زيات مقصد له اهميت ورکوم په دې وجه مې فني کمزورو ته زيات خيال نهٔ وُ ورکړے. کېدے شي چې اعتراض کونکو رونړو زما دا دليل نهٔ وي خوښ کړے نو په دې وجه دې حَل د "پړونې" په شاعرۍ کښې مې د مقصد سره سره د فني تقاضو هم خيال ساتلے دے او طمعه لرم چې د لوستونکو دا ګيله به ورکه شي "پړونے" هم زما دَ غزلونو او نظمونو مجموعه ده. په نظمونو کښې زما خوښ موضوعات کلے کور. نغرے او جارګے دي. او يا مې لُور، خور، مور او زامن دي. په اکثرو نظمونو کښې ما دغه کردارونه د موقعې په مناسبت سره ستائيلي يا کنلي دي. خو ستائنه په کښې زياته او غندنه په کښې کمه ده.

ما په خپله شاعرۍ کښې مينې له اهميت ورکړے دے او کوشش مې کړے دے (هغه د پېښور ګوهر يو نظم دے) زهٔ غواړمه چې ټوله دنيا مينه مينه شي" چې د مينې پېغام هر چا ته اورسوم او د هر لوستونکي په زړهٔ کښې دَ مينې دا پېغام ځائے اونيسي.

د لوئ خدائے نه دا طمعه لرم چې ښتا نهٔ رونړه خوېندې به د "پړونې" سره هم دومره مينه اوکړي لکه چې د "سپېلنې" کتاب سره ئې کړې ده او زما به دومره

(c) ketabton.com: The Digital Library

حوصله افزائي اوکړي چې خپل دريم کتاب "ګلونه پاڼې پاڼې" هم زر تر زره چاپ کړم - انشاء الله

رابعه ممتاز

(c) ketabton.com: The Digital Library

خانه کعبه

د الله کورې تاوېږم لـه تا
خانه کعبه یې زارېږم له تا

د الله کوره ارمان مې ته وې
او د خوږ زړګي درمان مې ته وې

لکه ګل هسې غوړېږم په تا
د الله کورې تاوېږم له تا

د الله کوره سودا مې ده پره
درنه تاوېږم ګناه مې ده پره

لکه د شمعې ژړېږم په تا
د الله کورې تاوېږم له تا

د الله کوره عزت دې ډېر دے
په ټول جهان کښې شهرت دې ډېر دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه د پرخې ورېږم پهٔ تا
د اللهٔ کور ئې تاوېږم لهٔ تا

ارمان مې نشته ددې نه سوا
چې بس راځمه مکې ته بیابیا

چې هر چکر کښې ځارېږم لهٔ تا
د اللهٔ کور ئې تاوېږم لهٔ تا

بنار دَمکّې به هېرومه څنګه
د باقي ژوند به تېرومه څنګه

ممتاز به څنګه صبرېږم لهٔ تا
د اللهٔ کور ئې تاوېږم لهٔ تا

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

نعت

د مدینې منورې نه د رخصتۍ په وخت

ځم د مدینې نه نن

داسې راته ښکارې زړه مې بیل شو د سینې نه نن
ځم د مدینې نه نن

څومره موده ما په دغه طمعه تېره کړې وه
شپه ورځ مې یو کړې وه
ډېره وارخطا شوم چې خبر شوم دې نېټې نه نن
ځم د مدینې نه نن

زه خو د مودو نه د راتلو په طمعه ناسته وم
هر غم نه زه خلاصه وم
څنګه به ځان صبر کړم د دې خوږې قصې نه نن
ځم د مدینې نه نن

(c) ketabton.com: The Digital Library

صلی الله علیه وآله وسلم

ما خو د نبي دربار کښې لږې ورځې تېرې کړې

څو ورځې مې تېرې کړې

داسې راته ښکاري تېرے ځم د دې چمنه نن

ځم د مدینې نه نن

صلی الله علیه وآله وسلم

ماوې چې نبي ته به د زړه حالونه وایمه

شپه ورځ به ښکیا یمه

زړه مې ډېر خوږېږي چې زه ځم پاکې روضې نه نن

ځم د مدینې نه نن

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَحوا لوَر

ستا لقب دَ فرشتو دے
په جنت کښې ته پیدا یې
ته خوا هش د بابا آدم وې
په نامه باندې حوا یې

ستا د پښو لاندې جنت دے
نیک اولاد له لوئ نعمت دے
ته ریښتیا چې بې بها یې
په نامه باندې حوا یې

که ته لوړې نو رحمت یې
که ته خورې نو راحت یې
د خاوند د کور رڼا یې
په نامه باندې حوا یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ځیل کور ئ څوکیداره
د بچو ئ ته غمخواره
هر بچي باندې فدا ئ
په نامه باندې حوا ئ

د انسانانو په تخلیق کښې
ځان سره کړې خدائے شامله
په رضا د خدائے رضا ئ
په نامه باندې حوا ئ

چې ستا کور پرې آبادیږي
مال او سر دې که زاریږي
ته د صبر انتها ئ
په نامه باندې حوا ئ

هغه کور گل و گلزار شي
چې ستا په کښې روزگار شي
ته د خوږ زړگي شفا ئ
په نامه باندې حوا ئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

هره سخته تېروي ته
خو نېول کور اباد وي ته
ته د صبر انتها ئې
په نامه باندې حوا ئې

د کور چې څه بامبېر وي
که هر څومره په تا دېر وي
په خندا ئې ته ښکلا ئې
په نامه باندې حوا ئې

په تخلیق کښې د انسان
خدائے ستا واخست امتحان
په رضا د خدائے رضا ئې
په نامه باندې حوا ئې

ممتاز د اسې کار اونه شي
ستا نامه بد نامه نه شي
ته ساده د دې دنیا ئې
په نامه باندې حوا ئې

ځان ساته له هره توره   د دنیا د هر پېغوره
همسې ولې وار خطا ئې   په نامه باندې حوا ئې

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا د اوښکو زور دے تپوس مهٔ کوه
وران مې دَ زړهٔ کور دے تپوس مهٔ کوه

تول بدن لوګے شو لمبه نهٔ شومه
د الاځنګه اور دے تپوس مهٔ کوه

ته ئې چې بېګا سبا کتو لــــه تلې
هغه محفل څور دے تپوس مهٔ کوه

سترګې مې په ډېرې ژړا سرې شولې
ورک د ککو تور دے تپوس مهٔ کوه

مهٔ ګرځه ممتاز پسې بیا مهٔ ګرځه
هر څوک ترې مرور دے تپوس مهٔ کوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په تورو تیمو شپو کښې دیوونو نه څومره خوند کیږي
یو بل سره چې روښي - الوظو نه څومره خوند کیږي

دا مه وایه چې ستا په دي خبرو زه پوې نه شوم
په تته پته ژبه بیانونه څومره خوند کیږي

د مینې سوال جواب چې د یو بل سره پرې روښي
که خه دي که کچه دي د پوالونه څومره خوند کیږي

زموږ د محبت قصه هم دلته تر پوره شه
زه ستا یم ته زما يې دا قولونه څومره خوند کیږي

ارمان چې هغه تیر ساعت خو بیا په بیرته راشي
د مینې د کتاب زاړه بابونه څومره خوند کیږي

ممتاز په محبت کښې تا نه دوستو پاتې نه شي
راځه د وفا لار کښې منزلونه څومره خوند کیږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

25

راشه آشنا عمر مې کم دے راشه
د ژړهٔ دنیا کښې مې تورتم دے راشه

ما خو خپل ژړهٔ په تسلو اوده کړو
خو په ژړا دسترګو نم دے راشه

نن چې مُسکے راته له ورایه شولې
د تندی ټیک مې جوړې سم دے راشه

آسمان کښې ستورې په خندا شو ګُله
زما په ژړهٔ کښې خو ماتم دے راشه

ممتاز ژړګے مې په سلګو اوده شو
خُله د ږزارے مې لږ کم دے راشه

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

دچیل کلی خرکورونه

نن مې بیا په زړه ورېږي ، دچیل کلی خرکورونه
هغه کږې وږې لارې ، هغه برکوز مالتونه

ادبر د امان په څوا کښې ، موږ به لوبې به کولې
نه په موږ دچا اواز وه ، نه زموږ په چا څڅکار وه

مورو پلار به تپوس نکړو ، چې ته کوم ځائې ی ولاړه
داجمات دے که حجره ده ، چلن لاره ده که شاړه

هریو کورکښې یه ماما وه ، هریو کورکښې یه ببو وه
دا ټول کلے یو کور وه ، دا ټول کلے رور او خور وه

که به چا کره ښادي وه ، د ټول کلي خوشحالي وه
که به چا کره څه غم وه ، هریو کس یه سترګي نم وه

که به جنګ وه که جهګړه ، یابه بل څه مسئله وه
مشران به ټول راټول شو ، دهغو به فیصله وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کشران به يې ملامت کړه ، پوئ به ئ دوئ په هر صورت کړه
روغه جوړه به زر اوشوه ، دښمني به پاتې نه شوه

مسافر که به څوک راغلو ، چې به يې کلی کښې خېل نوه
دجرې تپوس به يې اوکړو ، بيا به هلته کښې ميلمه وه

دهر چا به دغه فرض وه ، چې دے اوبه پاتې نه شي
که وي پيان اوکه شملې وي ، ميلمستيا دې دده اوشي

کله کله به مې پلار هم ، کورته راغلو په تلوار هم
چې جمات کښې مسافر دے ، چې راغلے د سفر دے

بندوبست دډوډې اوکړئ ، څه پاخه کړئ څه توده کړئ
کوري اوبه پاتې نه شي ، زمونږ کلے به ئې خوښ نه شي

نه کوريه خفه کيدلو ، نه ميلمه به شرميدلو
ډېره مينه ډېر عزت وه ، دخلوص نزدې الفت وه

زما بيا په زړه ورېږي
دخپل کلي خړ کوروسته

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما هغه وخت یادېږي ، هغه خلق مې یادېږي
هغه خلق چرته لاړل ، هاغه خړکوروند وران شول

څهٔ ښکلي شوي ځړ کوروند ، د ښځو خېټو برجوسته
آ کچه لاړې ښځې شوې ، د هر چا بېلې کوټې شوې

دیوبل نه ځان اونغاړي ، خپل غمځو ځان له ژاړي
د هر چا شوه پر کاروته ، د هر چا شو بېل کوروته

نهٔ د ور خور محبت شته ، نهٔ د پلار مور څه عزت شته
په نفرت هر چا سته ګوري ، د هر چا نه دوئ مرور وي

هر یو کس د بل نه تنګ دے ، خپل پردي سره په جنګ دے
زما دوئ ته زړهٔ تنګېږي ، زما خپل کلے یادېږي

زما هغه وخت یادېږي ، زما هاغه خلق یادېږي
خدایه دا څنګه ژوندون دے ، هر یو کس د ځان نه تنګ دے
ممتاز دا سې ځان ځاني شوه
په ژړا هم سود نهٔ کېږي
نن مې بیا په زړهٔ ورېږي
د خپل کلي خړ کوروسته

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

مشران

چې زمونږه مشران وو هغه څه شو
د دې کلي چې زبرګان وو هغه څه شو

چې بې شانه مينه يې مونږ سره کوله
چې په مونږه به ډېر ګران وو هغه څه شو

مشکلې چې به يې زمونږه حل کولې
نن هر کار ته مونږ حيران يو هغه څه شو

چې د هر غريب د پاره مور و پلار وو
چې د ټول کلي خپلوان وو هغه څه شو

ممتان مونږ به چاله څه تسلّي ورکړو
مونږ ځپله ډېر پرېشان يو هغه څه شو

* * *

(c) ketabton.com: The Digital Library

30

زما زړه ماته کاسه ده
پرتې لور په لور ټوټې دي

د دردونو د غمونو
څه غمژنې شان قصې دي
کله صبر کله اوښکې
ننداره د زړه کوڅه

څه پرېشانه دي وختونه
څه پرېشانه ورځې شپې دي

دا د اوښکو سیلابونه
حوصلې به مې لاهو کړي

په علاج ئې نه پوهېږم
د ژوند سختې مرحلې دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

31

ستا د مینې مشال لاس کښې
په تیرو کښې یم روانه

تا به کوم ځای کښې پیدا کړم
اې زما خوږه جانانه

خدای د زړونو خبردار دی
ته دې نه خبر نه یې

زه به تا له خدایه غواړم
اې زما یاره نادانه

د جونګړې لوږې ښه دې
زه یې اوښکو سره مل کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مخ چې را نه پټ نهٔ کړې خطا نشې
مره به شم د غمه بې وفا نشې

ته خو زما زړهٔ یې زما مینه یې
پام کوه جانیه د بل چیا نشې

ستا په وعده بیا دلته راغلے یم
هسې نه پرون پشانې رانشې

ستا دغمونو سره لوبې کوم
مسرا وو گلونو سره لوبې کوم

ستا د راتلو په انتظار کښې گله
د ډېرو فکرونو سره لوبې کوم

بې دغمونو چې نور هېڅ نه لری
داسې بختونو سره لوبې کوم

دخپل زړگی دتسلی دپاره
ستړو وختونو سره لوبې کوم

دبېلتانه په تورو شپو کښې ممتاز
د زړه زخمونو سره لوبې کوم

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

34

○

دا ستا دَراتلو لارې کلک ښي ډېرې اوږدې شي
چې نهٔ دې سوال جواب وي نهٔ راتګ دې بیا پېدې شي

دا څنګه محبت دے چې ټول زما د پاره خواست دے
اول دې خدائے نه غوارم بیا رهبار یاندې جرګې شي

زهٔ جواب در لیږې نکړم ، جانیه خپله راشه
زړهٔ مې تا نه ګیله من دې چورکې مې ګیلې شي

چې لوړ دېوال ته ختږې نو ښکارېږې چې به دلړې
پهٔ دې چېتو دېوالونو د راز خبرې ښې شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

راځه چې د موډو ګیلې پخپله کړو هوارې
چې خندا خندا ژوندون شي رنګیني ورځې شپې شي

د استا خفګان په ځای دې، خو زما به هم لږ واورې
چې ته راشې زما خواله نو یادې دې ګیلې شي؟

ممتاز درته دا نه وائي راځه چې صلح اوکړو
ستا مینه سیلانۍ ده په هر بنګلي مخ لیسې شي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

نوې دنیا

راځه چې دواړه ځان له یوه نوې دنیا جوړه کړو
دې دنیا نه لرې یوه ښکلې دنیا جوړه کړو

دې دنیا کښې هیڅ نشته غمونه دي فکرونه دي
دې دنیا کښې هیڅ نشته دردونه تکلیفونه دي

دلته مینه نشته خدائیګو خوشې هوسونه دي
دلته مینه نشته دلته خوشې مطلبونه دي

دلته څوک د مینې اصلیت نه هم خبر نهٔ دي
دا خو ځناور دي تهٔ به وې هډو بشر نهٔ دي

راځه چې دواړه ځان له یوه نوې دنیا جوړه کړو
دې دنیا نه لرې یوه بېله دنیا جوړه کړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوه داسې دنیا چې پکښې دواړه زړونه یو شي
یوه داسې دنیا چې پکښې دوه روحونه یو شي

هلته کښې به ته او زه د یو بل ځنې قربان شو
هلته کښې به مونږ د خپل خوږ زړونو درمان شو

راځه ممتاز چې دواړه یوه نوې دنیا جوړه کړو
دې دنیا نه لرې یوه ښکلې دنیا جوړه کړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

ستا د مينې مشال لاس کښې
په تيرو کښې يم روانه

تا به کوم ځای کښې پيدا کړم
اې زما خوږه جانانه

خدای د زړونو خبردار دی
ته دې نه خبر نه يې

زه به تا له خدايه غواړم
اې زما ياره ناداسته

د حبونکړې لوړې ښه دی
زه يې اوښکو سره مل کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګلونه به زه څه کړم
چې زه یم پکښې پرېشانه

ممتاز ستا نصیب خراب دے
که ته فکر ورته اوکړې

خپل جانان دې تپوس نه کړې
ګیله مه کړه د بل چا نه

*
***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ذرهٔ مې هر وختې ډوبېږي
هيڅ علاج يې نهٔ ښکارېږي

دې خپل ژوند ته يم حيرانه
چې پهٔ څهٔ سخته تېرېږي

ناکردې دې چې رايادکړم
د باران پهٔ شانې ژاړم

د غمونو پهٔ ګرداب کښې
مې دَ ژوند کښتۍ تاوېږي

بې حسي او بې قدري خو
اوس د خلقو کاروبار شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دنیا په دې بازار کښې
اوس هم دا سودا خرڅېږي

ستا یادونه زما زړه کښې
وآسمان له ستورو ډېر دي

ته خبر نه یې جانیه
زما زړه څومره خوږېږي.

مستان ټوله دنیا چاڼ کړه
یو همدرد یې پیدا نه کړو

چې غمونه ترینه واخلي
داسې څوک نه پیدا کېږي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

تمغهٔ امتیاز

دِ مبارک شه

خپل خاوند عبدالله جان بنّ مغموم ته د تمغهٔ امتیاز په اخستو
د عقیدت پېرزوینې —— (ممتاز)

اے د لوړ همّت انسانه
ستا همت ته مې سلام دے

اے په هر چا مهربانه
ستا عظمت ته مې سلام دے

ته دې کلی په وطن کښې
چې په ښهٔ نامه یادېږې

کهٔ دې دور کهٔ دې تربور دے
ته د هر چا پکارېږې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته دکومې خاورې جوړې
تا کښې کبر غرور نشته

په ريښتيا چې فرښته يې
ستا کتو کښې ضرر نشته

چې هر ځائے کښې ته ن يادشوې
په تا فضل د الله دے

مبارک شه سلامت شه
دا آواز له هرې خوا دے

زۀ غازي، شعيب ته ګورم
خوشحالي نه په خندا دي

چې ضياء مې هم کوئل شو
نعمتونه د الله دي

غازي، شعيب، ضياء د زامنو نومونه دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شکر او باسمه ډېر زهٔ
خدائے تعالیٰ ته پهٔ سجده شم

ټول غمونه راسته هېر شی
پهٔ الله الله اخته شم

خوشحالی دې خدائے نصیب کړه
اے زما د ژوند ملګریه

مبارک شه مبارک شه
د ممتاز د سر ټیکرئیه

خوېندو روڼو او بچوته
دا اعزاز دې مبارک شه

تهٔ لائق د دې اعزاز وې
دا امتیاز دې مبارک شه

(c) ketabton.com: The Digital Library

45

نهٔ به د باران نهٔ د ږلۍ نهٔ د سیلۍ قیصې
ما ته به ته نکړې اے اشنا د بې وسۍ قیصې

زهٔ به ستا خبرو ته بېګاه صبا غوږ غوږ شمه
ته که پکښې نهٔ کوې آشنا چرې پر دې قیصې

ما سره خو شپه ورځې دا غم دے اے لالیه چې
هسې نه څوک اوکړي ستا زما د اشنا یۍ قیصې

یو ځلې به مونږ که هغه تېر وختو نه بیا راشي
او به کړو یو بل ته د ځوانۍ او د مستۍ قیصې

مینه خو سور اور دے سرې لمبې دي زړهٔ ئې او سو مه
ما سره خو نشته د خندا او خوشحالۍ قیصې

نن که چرې ژوند وه د هغه وعدهٔ رشتیا شوله
او به کړي ممتاز ته خو د مینې پخوانۍ قیصې

* * *

(c) ketabton.com: The Digital Library

46

خپل قسمت نه خبر نهٔ وُم
چې به داسې خراب هم وي

چې آشنا به جُدا کیږي
ژوند به داسې عذاب هم وي

کهٔ پهٔ لنډو لارو لاړ شې
نو منزل تهٔ نهٔ رسېږې

د پښتو ټولو پهٔ لار کښې
لختې هم وی اعراب هم وي

ستا تدبیر به کار او نهٔ کړي
د تقدیر مالک خو هم شته

(c) ketabton.com: The Digital Library

د تندی ذکر ښو ځان لـه
یو جوړ شوے کتاب هم وي

د خدائے ورکړه بې بها ده
ممتاز شک پکښې اونهٔ کړې

د غریب عاجز نادار ه
پهٔ تندی کښې محراب هم وي

توکل پهٔ الله اوکړه
دا روان شه د زړهٔ سره

پهٔ دې دتکو تورو شپو کښې
ځلیدونکے مهتاب هم وي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

قسمت

> هغه پېغله چې ډېره موده د یو په نامه ناسته وه - او بیا
> بل ته ورترغاړه کړې شوه -   (ممتاز)

ستا په نامه ناسته اوس د بل شومه
زه لکه ګوډي د ل بدل شومه

او سوزه قسمت د لوبو او سوزه
څنګه رنګ په رنګ خاورې ګجل شومه

زه په ټه لوګے پټه لمبه شومه
زه چې د نصیب په اورجل بل شومه

تخت او بخت خو دواړه د خدائے لاس لا کښې دي
سترے دې ژوند د سخت مزل شومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

هره یوه وَرز دبـلې سختـه وي
پانې پانې زهٔ لکه دګل شومه

ګرځم په خیالونو په سوچونو کښې
څنګه ناخبره زهٔ دبـل شومه

کرښې دقسمت ممتاز ورانې نه
شومه زهٔ وادهٔ خوپهٔ کوم چل شومه

—★★★—

(c) ketabton.com: The Digital Library

خیالونه وسوسې

یم په کومه هوا مسته
زړه په کوم خیال کښې روانه

د دنیا په دې بازار کښې
ناخبره د خپل ځانه

ما وې چې تل ځوانې به وي
په رنګ رنګ خوشالی به وي

نه به غم نه به فریاد وي
هریو کس به په زړه ښاد وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور پلار به وي خپلوان به وي
خوا ږه شکلي دوستان به وي

هم به کور هم به مالت وي
ډېر به مینه محبت وي

خوچې دو رو وخت تېرېږي
نو غمونه مې ډېرېږي

نه مې پلار او نه مې مور شته
نه مې رور شته نه مې خور شته

خوېندې رونه مې جدا دي
هغوئ ټول د بلبل ځا دي

تصور کښې مې کرځېږي
د بابا کور مې یادېږي

په خوبونو کښې مې راشي
په ژړا مې شپه سبا شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې نه پس به څه رنـها شي
دې نه پس به څه ښکلا شي

اوس دَ مرګ راسره غم دے
اوس مې خدايګو عمر کم دے

ممتاز خدائے دې عفه اوکړي
اوس خوهر وخت دا دُعـا کوم

★

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

تاله به لالیه په یمو درشم
تاله به په غنو په اغزو درشم

ته د اختر میاشت یې ښخوږې ته
ستا کتو له زه به په بلو درشم

ماته پخوا څه خبر یې مه یادو
زه به هم بیا جانه په کیلو درشم

ستا خفګان چې یاد کړمه پښېمانه شم
زه به اوس لالیه په جرګو درشم

ځان به په پړوني کښې راپټ کړمه
زه به دې دیدن له په پړدو درشم

تاسره ممتاز چې وعده کړې ده
تاله به د غنو په چپو درشم

(c) ketabton.com: The Digital Library

کور دَ بېلتون خو رشه دا ئ څخهٔ اوکړهٔ
اوس مې دے دنیا کښې زړهٔ لګیږي نه

زهٔ دې پهٔ دیدن پسې رنځوره شوم
ستا د راتلو لار ده چې لنډیږي نه

راشه دا ختر ورځ به رنګینه شي
بې لهٔ تا نه زړهٔ مې خوشحالیږي نه

ماله چې راځې نو پهٔ رښا راشه
سترګو تورو شو کښې دیدن کیږي نه

ما پهٔ ګودر ډک منګے بیا کېښودو
ستا د شملې وَل راته ښکاریږي نه

ستا زما خبرې دې اورې راورې
ويمه چې رباړ دې حصارېږي نه

زهٔ به دا ګيله درته بل وخت اوکړم
خدائيګو پهٔ ګيلو څوک خوشحالېږي نه

ماسم د ماښامه اُوربل خور کړلو
راشه پهٔ تيارهٔ کښې څوک ښکارېږي نه

کله وے د رحُم او کله نهٔ د رحُم
ښهٔ شوه چې ممتاز لېونے کېږي نه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَ ګلو لښته

پهٔ لاره چې ټوله رپېږي کنه
پېغله يواځې ده وېرېږي کنه

حيا نه ډکې سترګې سنهٔ او چتې
ځمکې ته ګوري چې شرمېږي کنه

د تور اوربل ګلان يې پټ کړهٔ دو رو
د رونو خور ده بدنامېږي کنه

پهٔ سپينو لېچو يې بنګړي مزه که
دَ ګلو لښته ده ماتېږي کنه

پړونی يې تاو کړو له ځان نه ممتاز
کلی ده پاسنو کښې پټېږي کنه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماته تو په سترګو اشارو خبرې مکوه
ماته د چا مخکښې د ګیلو خبرې مکوه

هر څه چې ته وائې راته او وایه په ډاګه نن
بیا راته په لارو په کوڅو خبرې مکوه

ستا زما د وزګارې ځان په دې باندې لږ پوې کړه ته
ما سره د خلقو د جرګو خبرې مکوه

او وایه په ډاګه نن چې هر څه ستا په زړه کښې دي
بیا د بوسو لاندې د اوبو خبرې مکوه

ژوند خو زما ځیل دے په نیمه باندې به ختم شي
ماته د دعا او د خیرو خبرې مکوه

زه د ممتاز مخکښې په شپو شپو ژړے شم
ماته د سلګو د اسویلو خبرې مکوه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

دور

دا زما دسترګو تور دے
دا زما د ابسه زوئ دے

پهٔ آباد دبابا کور دے دا زما د مینې دور دے
ما به غېږ کښې لوبولو، ما به هر ځائے ګرځولو

دا زما د زړهٔ ټکور دے
دا زما د مینې دور دے

چرته دے خوشحالېدلو، ما به هلته رسولو
پهٔ دنیا مې د مور کور دے، دا زما د مینې دور دے

دے چې لوئې شولو عاقل شی
نو زما حق کښې جاهل شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس زمانه ئې زړۀ تور دے
دا زما د مينې دور دے

زما هم ترې زړۀ خفه شو دکېلي نه پس کيله شو
چې بې وجې دے مرور دے، دا زما د مينې دور دے

دور د خور لوېه اسره وي
خپل ټبر کښې په داډه وي

په اباد د بابا کور دے
دا زما د مينې دور دے

چې په يو غېږ کښې لوئې شوي
هغه کله جدا شوي

د شېطان هسې مخ تور دے
دا زما د مينې دور دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړهٔ مې دے د غوښې څهٔ د کاڼي نه خو جوړ نهٔ دے
ستا غمونو دل کړو اے لالیه نور د زور نهٔ دے

ته خو زما ژوند یې زما زړهٔ یې زما مینه یې
څهٔ وائي زړګیه زړهٔ مې تا ته خدائیګو تور نهٔ دے

کله چې مې یاد شې ترې مې اوښکې مې له سترګو ځي
ما به په دې پوې کړې ستا په مینه کښې خوا ور نهٔ دے

ته چې چرته خوښ یې زهٔ به عمر تېر وم هلته
زهٔ به ستا رضا کړم جائز دې کښې څهٔ پېغور نهٔ دے

ته چې د ممتاز سره د ټول عمر لوظونه کړې
دا دنیا فاني ده دلته ټول عمر له کور نهٔ دے

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا د مینې د دریو ټکو په قلار کښې یمه ناسته
شپه ورځ په کښې تېرومه د پردې خو نه یمه خلاصه

د آسمان ستورو ته ګورم، ستا په کتو به دوی پرځېږي
جانان ته مې بختور دي، درته ګورې بې وسواسه

ته چې کوم وطن کښې اوسې ځما زړه به تاسره وي
ژوند مې تاسره تېرېږي ستا ځما مینه ده راسته

ما د زړه کچکول کښې ایښې ستا د مینې خیراتونه
ښه ګزران په ځما کېږي که یم ناسته که هم ملاسته

په سینه باندې به درشم ستا مقام که را معلوم شو
د ممتاز د ومره همت شته هسې نه چې ده ناراسته

* * *

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَ اختر ورځ

دا چې دې خُلې اختر وه څومره ښهٔ وه
چې راغلے مې دلبر وه څومره ښهٔ وه

ما د ژوند خوانه به واړه قربان کړې
شپه شوقدر ورځ اختر وه څومره ښهٔ وه

مسافر اشنا چې راغلو زهٔ داده وم
که به کور که به بهر وه څومره ښهٔ وه

ما به لېو به منګے راډکولو
دے چې ناست به په ګودر وه څومره ښهٔ وه

د ممتاز لاس به يې نيولے وه په مينه
څومره ښکلے مازيګر وه څومره ښهٔ وه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا مینه مې پکار ده نور مې هیڅ نه دي پکار
دنیا دې ستا نصیب شي زما نشته په څه کار

ښکاره مې د آسمان ستوري په چپه خوله شمېرل
مطلب مې بل څه نه ؤ و مه ستا په انتظار

هر څه رقیب وائي زه له تا کله صبرېږم
بس ته مې د زړه سرې نور په چا نه کړم اتبار

د مینې په یا غنچه کېنې مې یو ګل په تخته کړې
ایږدم به ځای په اوربل کېنې یا جوړوم به ترې نه هار

ستا مینې ممتاز خېل ژوند باندې ستومانه کړه
یو ته زما پکارې نور مې هیڅ نه دي پکار

د آسمان لمنې سرې شوې
د ماښام تېږې خورېږي

ستا په طمعه یمه ناسته
شپه به څه رنګې تېرېږي

د راتلو تکل دې وکړه
چې وعده دې هېره نه شي

بې له تا دَ زړګي سره
په ما خدا ږګو څه چل کېږي

د سحر نه تر ماښامه
زما دغه بس یو غم وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

هسې نه چې لوظه نهٔ شي
ستا اقرار دروغ ښکاريږي

د ممتاز به څومره ژوند وي
چې ستا نور انتظار وکړي

بس روښ خپل وطن ته راشه
ذړهٔ مې تا پسې شوکيږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

په هرځه به تېرېږي - د نېک نوا کمې دې نه وي
چې زړه دې پرې رغېږي - د اشنا کمې دې نه وي

دا کور دې اے جانیه - تل په تا باندې آباد وي
چې ته پکښې ګوځېږې - د دنیا کمې دې نه وي

باغونه سره ګلونه دې همېش تروتازه وي
بلبل دې په چغار وي - د بورا کمې دې نه وي

دا ستوري د آسمان دې همېشه دا سې پرقېږي
باران دې د رحمت وي - د برېښنا کمې دې نه وي

ما مه پرېږده یواځې اندېښنې را نه چاپېر شي
هر څوک که خالق د پر وي - خو بس ستا کمې دې نه وي

ممتاز د ښتنې مېرمن - پرونے بدنام مه شه
که ځوانه که زړه وي - د حیا کمې دې نه وي

وارخطا وارخطا ګرځم
سودائي شوم نهٔ پوهېږم

تهٔ پهٔ کومه دوه لارې
زهٔ پهٔ تا پسې ګرځېږم

ما پهٔ دې خبره پوې کړه
دَ اُلفت انجام به دا وي

مینه اُور دے سُور انګار دے
زهٔ شپه ورځ پکښې سوزېږم

وُم ګلونو ته پهٔ طمعه
د چمن مې ابیاري کړه

ګُل زما نصیب کښې نشته
زهٔ پهٔ دې باندې پوهېږم

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل خپلوان

را ځئ خپلو خپلوانو چې نن ډېره مینه اوکړو
مرګ څو راروان دے ارمانونه به بیا اوکړو

چې ژړا او په یو بل پسې بیا روستو توبه څه
په ژوند به ټول یو ځائے شو دیدنونه به ښۀ اوکړو

هغه ورانې مسئلې او قصې به کړو راسمې
چې موږ په یو ځائے کېږو لږ سوچونه به په اوکړو

منم چې څو ګیلې به مو وې زړونو کښې یو بل ته
یو ځل چې مخامخ شو نو کارونه به ټول ښۀ کړو

د استاد زړۀ خبر چې زما د پاره مرګ وۀ
زما پو ته ګیله ده نور جنګونه به په نۀ کړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

راځئ چې بیا یو ځائے شو د یو بل سره په مینه
ګیلې ماڼې به نهٔ کړو حوصلې به ډېرې اوکړو

د ملک او قام دپاره د ښېګړې کار پکار دے
چې یاد شو په دنیا کښې تل بیس ونه به ډېر اوکړو

ممتاز د ځوانو خلقو به څنګه ښهٔ مثل وهٔ
روبهٔ په ډانګ بیلېږي نه ، نعره به دغه اوکړو

لوپټه

ته چې په سر لوپټه واچې ډېره ښه ښکارېږې
پښتنې پېغلې د حیا یوه نمونه ښکارېږې

د ښکلو ډک لاس چې اوچت کړې سر دې پټ کړې ګلې
الله ګواه دے ماته سمه فرښته ښکارېږې

د پلار په مخکښې چې ګرځېږې لکه حوره چې یې
چې سر دې پټ وي د ورخوا کښې ګلدسته ښکارېږې

دا لوپټه خو ستا د سر ده ځکه له ګورې ورته
په سر یې واچوه چې ښه پټه په پرده ښکارېږې

شرم حیا دې ستا په خټه کښې اخلي وي بس
په دې خویونو به هر چا ته ته درنه ښکارېږې

په سر دې واچو لوپټه ځان پکښې پټ کړه ګلې
ممتاز درزار شه ګوره څومره خوخشته ښکارېږې

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

خط

ما ته دې په خط کښې خدائې خبر چې څۀ لیکلي دي
هیڅ پرې نۀ پوهېږم چې دې څۀ راته ویلي دي

کۀ دا دې وي لیکلي چې ما پسې ژاړې ډېره مه
دا خوشې خبرې خو ما ډېرې اورېدلې دي

ستا نصیحتونه زۀ پلو پورې ټول اوسم
تۀ چې راپه یاد شي ټول مې هغه وخت شیندلي دي

خپل وطن ته راشه د جوارو ډوډۍ ډېره ده
ولې دې جانیه کړې بل ځائې اړولې دي

دا د ځوانۍ شپې ورځې به هیحرې بیا راشي
تا پسې ممتان ډېرې په سلګو سلګو ژړلي دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ژوند جونګړه کښې وېرېږمه زهٔ
دا بې لهٔ تا وارخطا کېږمه زهٔ

د هر ارمان ګرېوان شلېدلے وینم
کهٔ پهٔ محل کښې هم اوسېږمه زهٔ

ما ته جوړه جوړه غمونه ښکاري
تا نه چې کله جدا کېږمه زهٔ

د قدردانو قدر دلته نشته
داسې وطن کښې حصارېږمه زهٔ

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بلبلانو جالې مهٔ ورانــوئ
په دې ګلانو خفه کېږمه زهٔ

لالیه مالــه ناګهانه راشـه
په انتظار کښې دې کړېږمه زهٔ

پهٔ ممتان هغه وخت قیامت وي جانه
تا نه چې څهٔ وخت جدا کېږمه زهٔ

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما د زړهٔ په آئینه کښې ستهٔ ئې
د ژوند کتاب هرې صفحه کښې ستهٔ ئې

دا بې لتا خو ځان نیمګړې ګڼم
زما د ژوند هرې لمحه کښې ستهٔ ئې

بغیر لتا به ژوندون څنګه تیروم
زما د زړهٔ هرې حصّه کښې ستهٔ ئې

زما د مینې امتحان اخلې ستهٔ
زما د ژوند هرې قیصه کښې ستهٔ ئې

ممتاز دې اوس د زړهٔ پردو کښې پټه ئې
چې د رقیبانو نه پرده کښې ستهٔ ئې

(c) ketabton.com: The Digital Library

حُسنې خلق

کينه ور دي ذوَر ور دي حُسنې خلق
ډېر پهٔ کبر پهٔ غرور دي حُسنې خلق

چې پهٔ وينو د انسان هم نهٔ مړېږي
پهٔ دنيا کښې ځناور دې حُسنې خلق

چې دنيا څوک د عقبىٰ د سره زار کړي
ګوره څومره بختور دي حُسنې خلق

چې بېګاه سبا د خدائے ياد کښې مشغول وي
خدائيګو هرچا نه بهتر دي حُسنې خلق

ممتاز نن ورشه پخپله ئې پخلا کړه
چې لهٔ تا نه مرور دي حُسنې خلق

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

شته پهٔ سپرلی کښې ډېر ګلونه شته دے
خو ما د پاره ډېر غمونه شته دے

سپینې سپوږمۍ څکه میسکے جوړې
ستا پهٔ زړګی کښې هم داغونه شته دے

دخپل اوربل دا پیچ وخم چې ګورم
دومره قسمت کښې زما ولونه شته دے

ډېر څوکند ونه خودې اوکړه جانه
لا د ممتاز زړهٔ کښې شکونه شته دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته چې پکښې نه یې اشنا زه په خلقو څه کوم
سترګې مې ړندې شه زه په دغو سترګو څه کوم

ټوله شپه په طمعه یم سحر کښې سترګې پټې کړم
راشې راله خوب کښې زه په دغه راتلو څه کوم

زړه نه زړه ته لار وي ټول عالم راته هم دا وائي
تا په لار کښې پرېښوم زه د زړه په لارو څه کوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور

په فکرونو او سوچونو کښې

اے زما لخت جګره
اے زما د زړه سره

اے زما دَسترګو توره
اے زما دَ زړهٔ ټکوره

چې ته نهٔ وے پېدا شوے
په نامه وې تش یاد شوے

زهٔ به ستا وُمه په طمعه
خلاصه وم له هر غمه

په خیال کښې په سوچونو کښې
ستا خاکه مې جوړوله

بس دمینې یو دنیا مې
په نظر کښې جوړ ولېده

تصوّر کښې مې لویو لے
په ښکل به مې کړې ځولې

په سختو او تکلیفو نو
داغلې ته په خپل وختونو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا خندا زما د پاره
بهارونه غوړېدل وو

ستا ژړا زما د پاره
کائینات شکوړېدل وو

ستا په سترګو به پوښېدمه
په هر ځوئ دې رسېدمه

ستا زما تر مینځه ګله
څه عجیبه شان رشته وه

د فکرونو او سوچونو
یو عجیبه سلسله وه

چې بې وخته اوده نه شې
چرته اوږدے پاتې نه شې

هسې نه وې خوب درغلے
چرته کټ نه ې لوېدلے

څو چې لوے شوې د زړه سر
زه دې فکر کړم او تره

هسې نه بهر ته لاړ شې
څه ضرر درته پېښ نه شې

زما زړه کښې وسوسې وې
زما دغه اندېښنې وې

(c) ketabton.com: The Digital Library

کني ته روس نسه عاقل ئې
هسې نه چې نا قابل ئې

خو په سینه بنیره زوئ هم
مور ته هسې ماشوم ښکارې

زویه خدائ دې نګهبان شه
هر مشکل دې تل آسان شه

چې مور مړه شي نيكې پوئ شي
چې دنیا کښې بې اسرې شي

بیا د مور قبر ته ژاړي
شپه او ورځ بیا داسې وائي

مورې تا پسې خفه یم
په دنیا یوائې زه یم

خو مور اوس دنیانه لاړه
رابه نه شي بیا دوباره

ممتاز اوس به خفګان څه کړي
په تېر وخت به ارمان څه کړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بڼو د نشتر دَ پاسه
بوج د اښکو مې درنېږي

زهٔ د ځان نه خبر نهٔ یم
ستړې اوښکې مې څڅېږي

ستا دَ یوې ترخې خبرې
زور مې دومره زړهٔ له ورشي

لکه څوک د غر دَ سرنه
چې په زمکه راغورځېږي

د بنګړو شرنګار مې اوري
د سلګو مې خبر نهٔ شو

اِ زما ساده جانان چې
په کوم جهان کښې اوسېږي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

82

نن د باران شپېله اوښ ده شوه جوړې
د اوښکو لار په مخ خوره شوه جوړې

د تودو اوښکو زور کمیږي رو رو
دَ اُمیدونو شمع مړه شوه جوړې

نن به ورځم د یو تپوس د پاره
د محبت لاره کږه شوه جوړې

وېم چې د سین په چپو ځان لاهو کړم
ښکاري نصیب کښې مې تیاره شوه جوړې

ممتاز په هر چا د پر اِتبار کولو
ځکه نو هر خوانه خفه شوه جوړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښه اخلاق

لارې او کوڅې درباندې ښې ښکارې
ته چې مشر کشر ته سلام کوې

نه دې په دولت او نه عزت کم شي
ته چې په خوږه ژوله خوږ کلام کوې

ګورې ته په مزکه خو آسمان ئې ته
ته چې د ډېرو خپل احترام کوې

ته به د هر چا زړه کښې اوسېږې تل
ته چې ښه خصلت په هر مقام کوې

زه ممتاز له تا نه خفه کېږم نه
ته خو نصيحت ما ته مدام کوې

* * *

(c) ketabton.com: The Digital Library

پهٔ لیمو باندې راواوری
پهٔ ننګو اوښکې خورې شي

پهٔ ګرېوان باران باران شي
پهٔ خولهٔ کښې مې راتوې شي

د زړهٔ پهٔ غم بنا دې کښې
ددې سترګو پوره لاس وي

کله خاندې به بې واره
پهٔ ژړا به کله سرې شي

دا نمکینې اوښکې ګودم
ترمې ترمې راته ښکارې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما د زړهٔ غم پټ دے ساتلے
دوئ به څهٔ تودې تودې شي

زهٔ خو هر چا ته دا وایم
زما هېڅ غمونه نشته

نو بیا زړهٔ مې داسې ولې
اندرون ذرې ذرې شي

چې د زړهٔ په رنځ اخته شوم
نو زهٔ پوهٔ شوم چې څهٔ چل دے

ممتاز اوس په دغه لوئ شوم
چې مې هر چا نه ګیلې شي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګیله دې په سر سترګو، دې ګیلې سره به ګورو
نن راشه د زړهٔ سره دې قصې سره به ګورو

راځه د رقیبانو په سر، تورې خاورې واړوه
راشه زما خوا له، دې پښتنې سره به ګورو

زما او ستا ترمنځه، د رقیب هېڅ څهٔ کار نشته
خېر دے اے جانيه دې لانجې سره به ګورو

ما ته د بېلتون د تورو شپو خبرې مهٔ کوه
اوس خو رڼا ورځ ده د تېرې سره به ګورو

خيال کښې مې د ورځې، او د شپې مې په خوبونو کښې
ممتاز درنه لوګے شه ستا وعدې سره به ګورو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا مینه لا لیه دروغژنه شوه
لار د محبت راته اغزنه شوه

څو مره په اخلاص پاندې درغلے وم
هره یو خبره ستا شکمنه شوه

تا پکښې ګروون د فریب وکړلو
څو مره پاکه مینه وه خیرنه شوه

نهٔ زما زاري نهٔ مې منت منې
مینه دې لا لیه کبرژنه شوه

تهٔ خو په قدم قدم بې لوظه شوې
ځکه خو ممتاز دومره غمژنه شوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

لور

مسته مسته ګرځې ځوانې وايه په کوم خيال يې ته
خاندې خوشحالېږې، د بابا د کور مشال يې ته

ته چې شوې پېدا نو هغه ورځ نه د بل چا وې ته
ته ښائسته کونتره يې، ناسته په ديوال يې ته

ستا طلبګاران خوځوني، هر ځای يې ستا په طمع دي
ځان نه خبرنه يې چې راګېره په کوم جال يې ته

ته د مور ملګرې د بابا د سترګو تور يې ته
ته د سپوږمۍ خور يې او پوره په خپل جمال يې ته

تا د بابا کور په خپل هنر پالنې دنيا کړلو
څوک دي خوش قسمته چې د چا راوتې فال يې ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته غیرت د دوئیو د بابا د سر شمله یې ته
چرې سپکه مه شې په رښتیا قیمتي لال یې ته

ته د پردي کور یې مور دې هر وخت پرېشانه وي
ته که په کودر یې یا ولاړه په دېوال یې ته

څه اوکړمه لورې دا د خدائے او رسول لاره ده
خدائے دې جدا مکړه خو جدا رانه فی الحال یې ته

ته به شې واده زه به دې کور کښې سودائي شمه
کړم به قبول کور کښې چې به لورې په خېر حال یې ته

تخت خو به زه درکړمه خو بخت دې درله خدائے درکړي
شپه او ورځ مې خدائے ته ممتاز دغه بس یو سوال دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپې دَ انتظار

غمه نيمه شپه وه هر طرف چپه چپيا وه
دَ سمې ابادي نه جوړه شوې يو بېديا وه

وعده يې وه د راتلو ځکه زۀ وم په انتظار
يو زۀ وَمه پرېشانه يو زړګے دَه په درزار

ځان سره نګيا وَم هم کړل هم مې د بېل
ستورې په خندا وو خندېدل او مُسېدل

ډېره اوږده شپه وه په هيڅ رنګ نه تېرېدله
يوه يوه لمحه ئکه د کال به ښه تېرېدله

زړګے مې په درزا شو خۀ کښا مې واورېدله
ما وې جوړې هغه دے خوښو وه زغلېدله

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناڅاپه څوک ډیوه په لاس زما په لور راتللو
خدائیګو چې څوک نه وو اورکې وه الوتلو

پرېوتمه کټ کښې څه بې ځانه غونډې ومه
زهٔ يې بې لوظه باندې حېرانه غونډې ومه

سترګو کښې مې خوب وه خو زړګې وه نا قرار
حېرانه وم چې څنګه به زړګې شي په قرار

په دې کښې مې نظر شو ستورې داسې پرقېدل
درې درې ډیوې وې چې آسمان کښې بلېدل

سپوږمۍ مې تر نظر شوه پټه پټه خندېدله
ماته به ئې کتل نږدې نږدې به مسېدله

بې شمېره واړه ستورې ګېرچاپېر ترې تاوېدل
په شمعې د پتنګ غونډې د دې نه زارېدل

دنیا د سپوږمۍ کار دے لکه شمعه بلېدله
ما ورته کاته او خدائیګو خې دا مسېدله

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما وې چې اې سپوږمۍ زما آشنا نه څه خبرې
اې ښکلې سپوږمۍ د بې وفا نه څه خبرې

سره شوه په خندا او راته شوه داسې ګويا نه
واوره د جفا او د وفا قصه له ما سته

زه هم په زړګي کښې ستا په رنګې يو ارمان لرم
زه هم يو آرزو او تمنا د تا په شان لرم

ستا که په زړګوټي مسيدلي پرهرونه دي
زما هم دادې زړه باندې يو څو سوي داغونه دي

ما هم د وصال په طمعه غرونه نړولي دي
ما هم انتظار کښې د پر عمرونه اړولي دي

ما هم په دې لار کښې ډېرې ښې شوګيرې کړې دي
ما خو دې نه سختې سختې هم لا تېرې کړې دي

ما د چا د پاره ښپېدل هم ازده کړي دي
ما د چا د پاره خندېدل هم ازده کړي دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زهٔ ترې خفه شوې مروره ترېنه تـلـې یَم
دې دنیا نه لرې ډېره بره ترېنه تـلـې یَم

چې زړهٔ مې صبر نهٔ شو آخر بیا ورله راغـلـې یَم
اپنې ماته کورې دا دې بیا ورله راغـلـې یَم

خو بیت یې دراتلو نهٔ دے نو نهٔ راځمُ آشـنـا
خدائیګو چې ددې نه پس به ځهٔ راځمُ آشـنـا

اے ممتاز اوده شه ټول فکرونه ستا عبث دی
مهٔ زیاتوه غم دې داغمونه دې هم بس دي

پهٔ دې کښې یو نړۍ غونډې چپه دعوا راغله
سترګې مې شوې پټې پرکالې رابانډې راغله

او زهٔ چې شوم اوده نو دغمونو نه شوم خلاصه
ډېره ومه سترې دفکرونو نه شوم خلاصه

سحر چې شوم راویښه لو ستومانه غونډې ومـه
دے خپل سوې قسمت ته زهٔ حیرانه غونډې ومه

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوبه

ته چې جدا زما نه کړې دا به څه شي
جانانه ښه به نه شي که زه درنه خفه شوم

زما د دوارو سترګو توره
دا بې له تا یمه شمکوره

ستا په لیدو مې د زړه کلی خوره شي
جانانه ښه به نه شي که زه درنه خفه شوم

ما وه ژوندون تا سره تړلے
اوس رانه کړې جدا وے

ستا په جفا باندې مې دا زړګے خفه شي
جانانه ښه به نه شي که زه درنه خفه شوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا ژوند خو بیا نهٔ راځي جانه
ولې جدا کړې زمانه

چې مونږ جدا یو د غما زړګے به ښهٔ شي
جانانه ښه به نشي که زهٔ درنه خفه شوم

ماته د زړهٔ په لار نژدې شه
غم مې شي لرې په دې پوې شه

تهٔ ماله راشه چې دا غیر غماز کچه شي
جانانه ښه به نشي که زهٔ درنه خفه شوم

مستان په دغه نهٔ پوهیږي
جانه ګیله دې په څهٔ کیږي

د مینې لار هسې نه نیمه لار کښې دوه شي
جانانه ښهٔ به نشي که زهٔ درنه خفه شوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوبه

جانانه کله به راځې زړهٔ مې ژړیږي
بې تا، نهٔ قلاریږي لالیه کورته راشه

پهٔ ژړا ژاړم سود مې نهٔ شي
بېلتون مې اوّلي پهٔ زړهٔ غشي

دا.بې لستا مې جانانه زړهٔ کله صبریږي
بې تا نهٔ قراریږي لالیه کورته راشه

ستا جدائ ده ډېره ګرانه
دنیا پهٔ ما بانډې ده ورانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بکه باران غونډې مې اوښکې راڅڅېږي
بې تا نهٔ قلارېږي لالیه کورته راشه

ستا د راتـــلو به څهٔ حاجت شي
د جنازې کټ مې چې اوچت شي

مړې بیا کله په ژړا راژوندي کېږي
بې تا نهٔ قلارېږي لالیه کورته راشه

(c) ketabton.com: The Digital Library

فریاد

زهٔ به څهٔ درته بیان کړم
حقیقت به درعیان کړم

ژوند مې څهٔ رنګې تیرېږي
بس یو پېښې دې کمېږي

کله کله فکر اوکړم
خپل ژوندون ته نظر اوکړم

ما شوره ده چې تاوېږي
بس یو پېښې دې کمېږي

هر یو کس په دې دنیا کښې
ژوند تیری په دې سودا کښې

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې به هر څهٔ زما کیږي
بس یو پښتو دې کمیږي

پهٔ چا بنهٔ وختونه راشي
ټول غمونه ترې په شا شي

پهٔ هر څهٔ الله پوهیږي
بس یو پښتو دې کمیږي

ممتاز دغه بس یو کار کړه .
غم د هر چا په ځان بار کړه

خدائے پهٔ دغه خوشحالیږي
بس یو پښتو دې کمیږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

شاهین

د خپل زوئے کرنل ضیاء (جټ پائلټ) دے ډاډګیرنه

اے د شاهین بچیه ، اے د همت زویه
اے په رشتیا پښتونه ، اے د غیرت زویه

اے د جذبې خاونده ، اے د هوا زمریه
د ارادې خاونده ، اے د فضا زمریه

ستا اراده پخه ده ، ستا اراده منمه
ده د جذبې نه ډکه ، دا ستا جذبه منمه

اے د شاهین بچیه ، د شجاعت ټکرې
اے د طاقت نه ډکه ، اے د طاقت ټکرې

اے د فضا زلمیه تهٔ د سیلۍ نه تېز یې
اے د تېزۍ نه ډکه ته د تېزۍ نه تېز یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

اے د رفتار شاهینه ، د استا رفتار منمه
اے په دښتیا ښکاری ، زړه دې د ا ښکار منمه

قائله ستا د پنجې ، د استا پنجه منمه
نه چې خطا دې شوغه ، د استا شوغه منمه

قائله ستا د جرأت ، د استا جرأت منمه
اے د شاهین بچیه ، ستا شجاعت منمه

زړه دې غیرت منمه ، خو دا ته ناست څرله یې
د اغلې پلې غوښې ، داسې ناراست څه له یې

ځان دې غونډ کړے ولې ، دا ته مدهوش ولې یې
زما تور زنه زویه ، داسې خاموش ولې یې

جوړ په ارام بانډې ، ته عادت شوے یې ګني
په ډېر ناکام بانډې ، ته عادت شوے یې ګني

اوس خو د ښبنو کښې هغه ، زړه تسمه نشته دے
اوس دې په سترګو بانډې ، هغه پرده نشته دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس الوتلې شې تهٔ ، بره ختلې شې تهٔ
پاس د هوا له پردو ، لر بر وتلې شې تهٔ

اوس تهٔ آزادې شېرهٔ، اوس تهٔ خندا کولې شې
پاس د فضا په سینه، تهٔ مشغولا کولې شې

چې څهٔ دې زړهٔ غواړي، هر څهٔ آزاد کولې شې
خو که خپل ځان باندې ، څهٔ اعتماد کولې شې

پاسه یقین اوکړه ته ، وزر نه کار واخله
دا پاس فضا اووینه ، نظر نه کار واخله

اے د فضا ښکارې ، لاندې ښکړو ته گورې؟
اے د شاهین بچیه ، پاسې تیکو ته گورې

تهٔ څهٔ ښوس خونهٔ یې ، ستا نوم شاهین دے گورې
دا د شاهین د پاره ، د پرلوې توهین دے گورې

* * *

(c) ketabton.com: The Digital Library

یادونه اُمیدونه

اے دمکې زمکې بیا رایاده شوې
بیا زما پهٔ سترګو کښې آیاده شوې

نن دَخدائے دکورنه ځان لوګے کړه تهٔ
تاوُشه ترې راتاوُشه چې نایابه شې

دا ساعت چې تېر شي بیا به رانشهٔ شي
خلاصه به دغم ډېره فریاده شي

زهٔ د زړهٔ پهٔ سترګو کعبه وینمه
ولې زما سترګو ته حېرانه شوې

دا ارمان ډېر مومن پهٔ زړهٔ کښې دے
تهٔ ممتّان جوړ اوس ویښه لهٔ خوابه شوې

*

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتون

زهٔ د پښتون لُور د پښتون خور د پښتون مور یمه
ډکه د پښتونه پښتنه د پښتون کور یمه
زهٔ د مینې پښکله خو دښمن د پاره اُور یمه
زهٔ یم پښتنه لوڅے لهٔ پښتون دور یمه

دا زما پښتون روږي خو هرچا پېژندلے دے
دا چې د غېرت غرته دے ټول عمر ختلے دے
دا چې په پښتو کښې څومره بره رسېدلے دے
دا چې پهٔ عزت باندې هر کور کښې زېږېدلے دے

دے چې اقرار اوکړي بیا تر کله روستو کېږي نه
دے چې قدم واخلي نو بیا ځمکې خوځېږي نه
دے د همت توره ده پهٔ یو طرف چلېږي نه
دے همتي ځوان دے مصیبت نه خو وېرېږي نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دے د زور وجود دخپلو متولوئ طاقت گڼي
دے د نور پرونې د آسمان نه هم اوچت گڼي
دے د پردي د مور عزت د خپلې مور عـزت گڼي
دے د مور خدمت د مور د پښو لاندې جنت گڼي

دے چې څهٔ وخت ځوان وی نو محفل به د جرو وي دے
څهٔ وخت چې بوډا شي نو بيا مشر د جرګو وي دے
د حق سره منکر دے هم د خپلو د پردو وي دے
دے د اسې مخلص دے چې هر وخت د مشورو وي دے

سل کارونه ئې ښهٔ دي خو يو داۍ بد عادت دے
دَچا سره چې وران شي نو بيا دے لوئ مصيبت دے
نو بيا نهٔ ښخلاکيږي پهٔ جرګو نهٔ پهٔ منت دے
هر څهٔ پهٔ سين لا هوکړي پهٔ يو دم پهٔ يو ساعت دے

دے پښتون دوکي ته زهٔ بس دومره نصيحت کوم
صبر نه کار اخله دوره زهٔ درته منت کوم
بيا به زهٔ قيصې دې پهٔ مرځاۍ د شجاعت کوم
زهٔ ممتاز به فخر دوره ستا پهٔ شرافت کوم

* * *

(c) ketabton.com: The Digital Library

نصیحت

ستا نیکي نهٔ ضائع کیږي
دا به هلته پکار بیږي

ځوک کهٔ دې باندې پوهیږي
دین دنیا به دې ښهٔ کیږي

نیت دې هر بنده ته ښه کړه
دا توبه د ځان سره کړه

مرګ نه پس به هم یادیږي
دین دنیا به دې ښه کیږي

مرګ نه پس خو هر څهٔ تېر شي
ځوک چې تور لحد کښې ګیر شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا به هلته کښې څهٔ کېږي
دین دنیا به دې ښهٔ کېږي

پهٔ دنیا کښې بس یو کار کړه
غم دَ هر چا پهٔ ځان بار کړه

خدائ پهٔ دغه خوشحالېږي
دین دنیا به دې ښهٔ کېږي

خدائ انسان دے پیدا کړے
او پهٔ دې ئې دے پوهٔ کړے

پهٔ نېکئ خدائ خوشحالېږي
دین دنیا به دې ښهٔ کېږي

ممتاز هر چا سره ښهٔ کړه
دا توخه دَ عقبیٰ اوکړه

دا به هلته پکار دېږي
دین دنیا به دې ښهٔ کېږي

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

مینه چې پیدا شي فنا کېږي نه
ذره چې بنديوان شي آزادېږي نه

دا د غم تیرې څومره خورې شولې
اوښکې بلوم خو رڼا کېږي نه

اے دا اسمان ستورو په جرګه ورځم
یار مې مرور دے پخلا کېږي نه

ښکلي دې ممتاز نه زړګے صبر کړو
نوک خو د اورې نه جدا کېږي نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

تا چې په سلګو سلګو کښې تېره کړه
مانه څو دې خپله قصه هېره کړه

اوس څو به خبرې هر ځائې کیږي نو
تا د راز خبره چې برسېره کړه

دا څو یو وړه غوندې خبره وه
تا هسې د لږې نه تن دېره کړه

زهٔ درسره مینه په اخلاص کوُم
تا مینه شکونو کښې راګېره کړه

ما و ټېل په مرګ به جدا کیږو نه
تا ممتاز د ژوند په لار کښې هېر کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه

دَ عشق سمندر کښې د مينې يو کشتۍ ده
موږ دواړه پکښې ناست يُو يو تيا تُسته سپينه سپوږمۍ ده

دا نن زما د پاره پرون نه ډېر بهتر دے
لالے مې څوا کښې ناست دے نرۍ يخه سيلۍ ده

دنيا نه ناخبره هر چانه بې خبره
نۀ کلے نۀ مالت شته نۀ کور نۀ حويلۍ

د ګُل خوشبوئ چې ورشي بورا له په چمن کښې
تاوېږي د ګلانو تيارۀ کۀ تر وږمۍ ده

خمار خمار موسم دے دَ مينې رنتها ده
آواز د لوې راشي څوږه ښکلې شپېلۍ ده

ممتاز غمونه ورک شو لالے مې را روان دے
وس خانده خوشحالېږه د غم وروستۍ سلګۍ ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا د کبر انتها ده ته پوهې نه يې
د قصه بېګا صبا ده ته پوهې نه يې

مال دولت خو د لاس خيرې دې ځان پوهې کړه
تا ترلې چې پرې ملا ده ته پوهې نه يې

محبت خو څوک په زور کولې نه شي
د خبره د رضا ده ته پوهې نه يې

راز د مينې خلق پټ ساتي نادانه
ته په هر ځاې کښې ګليا يې ته پوهې نه يې

د خپل زړه علاج دې اوکړه ته په خپله
ممتاز ولې لاپروا يې ته پوهې نه يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا چمن

زهٔ یو ورځ ګلشن ته لاړم
ماوے سېل دَ ګلو کړمه

د بورا په شان به زهٔ هم
هر یو ګل به ښکلومه

په چمن کښې ګرځېدمه
هر یو ګل ته ودرېدمه

شین چمن رنګ ګلونه
زما زړهٔ وهل تهٔ پوښته

خو یو کس دَ ګلو خوا کښې
ګرځېدو په دې سودا کښې

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې دا ټول چمن زما دے
په هر ګل مې زړهٔ شيدا دے

کله ګل شوګئ له بوټي
وي د کبل لګه ډکي

کله پا نې راشوګئ دے
هوا کښې الوزئ دے

په مستۍ داسې روان دے
لپونے د بيابان دے

ناګهانه داسې غبرګ شو
د مالي آواز برګ برګ شو

دا ته څهٔ رنګې بد بخت يې
ګل شوکے د هرې لخته

ما د زړهٔ وينې ورکړې
دا چمن مې اباد کړے

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا چمن څو د هر چا دے
هسې نه يو زځې ستا دے

د مالي په دې خبره
شوم خوشحاله د زړه سره

دا چمن زمونږ چمن دے
دا وطن ښکلے وطن دے

حفاظت به ئې کوو مونږ
هر آفت نه به ئې ساتو مونږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګيله

دَ هغه تور سرې چې دَ چا دَ خاوند په قبر غوړېدلې
څهرې لا هغسې تازه دي

ګيله څو خدايه نۀ کړم
يو خبره هسې کومه

زۀ څومره بد قسمته يم
چې به اوښکې تل څڅومه

زما قسمت څو ښکاري
تورو شپو کښې دے ليکلے

دنيا څو نۀ ښکارېږي
په تيارو کښې ژوند تېرومه

هر څو که زړۀ داده کړم
چې په صبر به وخت تېر شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د غر نه روحت غم دے
در به څنګه زهٔ سر کومه

دځان ژړا څو نهٔ کړم
دې چې ته خفه کېږم

تهٔ صبر خدایه ورکړې
دوئ به څنګه ګُذاره کومه

ما دا طمعه کوله
خو شحالي به چرې راشي

روښ څهٔ روا یمه خدایه
چې د څهٔ طمعه به کومه

شپه ورځ مې لوئ خفګان دے
په حساب ئې نهٔ پوهېږم

د زړهٔ زور مې روبهٔ شو
نور طاقت به پیدا کومه

چاپېره ځان نه ګورم
په تیروکښې شو مه کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په کومه ډوډه اوخُم
ځان به کوم خواته رسومه

د ژوند ملګرے لاړو
تورو خاورو کښې اوده شو

یواځې شومه پاتې
اوس به دغه ژړا کومه

ځان ته به نهٔ ګورم
ګله تا سره وعده کوم

دا ستا پس ښځې یا غیچه بهٔ زهٔ
په صبر تازه کومه

د هرڅهٔ تهٔ مالک یې
خدایه تا ته مې دا سوال دے

بس تهٔ مې مدد اوکړې
نور د هس طمعه نهٔ کومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بېګاه مې د آسمان ستوري په چپه خوله شمېرل
مطلب مې بل څه نه وُ، ومه ستا په انتظار

رقیب دې هر څه وائي زه تانه نه صبرېږم
بس ته مې د زړه سر ئې نور په چا نه کوم اتبار

د مینې په باغچه کښې مې یو ګل په نخښه کړے
ابدم به ئې په اور بل کښې یا جوړوم به ترې نه هار

(c) ketabton.com: The Digital Library

"زوی مور ته"

ستا د خوږې خولې نه زار شم مورې
ستا دعاګانو باندې بار شوم مورې

تا چې په څه خوار ولوی کړې یم څه و یلې نشم
د ستا احسان زه په دنیا کښې خلاصولې نه شم

زه چې پیدا شوم نو په هیڅ نه پوهېدمه مورې
د اسې نادان وم چې به هسې ژړېدمه مورې

په څه خوارو او په محنت باندې دې لوی کړمه زه
په اشارو او په خبرو دې بیا پوه کړمه زه

ته به وې وینه ولې زه دې اوده کولم مورې
په پستو لاسو به دې زه ورو ورو ټپولم مورې

په زور قربان به دې د بدو منع کولم مورې
ځان دې کړولو ولې زه دې آبادولم مورې

څومره خوارې څومره محنت دې ما سره کولو
زه به پوره شوم تا به بیا هم محبت کولو

مورې چې پوخ شومه زلمے شوم دا ګفتار کومه
ستا په خوارئ او په محنت باندې اقرار کومه

ما نه به داسې کار نه کېږي چې خفه شې پرې ته
د ملک او قوم خدمت به کومه چې غره شې پرې ته

د خپلې خاورې به زه داسې حفاظت کومه
زه مقابله به د دښمن په خپل طاقت کومه

زما وطن ته به دښمن پره کتلے نه شي
پښې به ئې ماتې کړمه دلته به راتلے نه شي

زه د مستان په پاکې غېږې دا څوګند کومه
دغه مې لوظ دغه وعده دغه قسم کومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

121

دَ ژوند په دې کتاب کښې نخښه کوم يو ځائے کښې کېږدم
زهٔ کومه پاڼه اولولم او کومه پکښې پرېږدم

په هر يو يوې پاڼه کښې جُدا دَ غم داستان دے
زهٔ کومه قصه اووايم او کومه پکښې پرېږدم

دومره نه خبر نهٔ وم چې به دا قِصه هم کېږي
زهٔ لا پرمه لاهو شومه اوس څهٔ به را وُچتېږم

زما قسمت دې خدايه په تيارهٔ کښې دے ليکلے
زهٔ څو رڼه تينده کونه نو زهٔ چرته قدم کېږدم

زما توره نصيبه په رشتيا د غم نه ډک يئ
زهٔ څهٔ تدبير اوس اوکړمه په چل يئ نهٔ پوهېږم

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبره ستا د مینې د هر چا نه زه پټومه
ستا مینه لوئې سوغات دے زه ئې زړه پورې ګڼومه

دا مینه لوئې نعمت دے هم په دې دُنیا جنت دے
ستا مینه چې مې مل شوه نور په هر څه اوړګومه

لا یې مهربانه ته څه جدا مه شې له ما نه
دا ستا د راتلو لار به په ښنو زه جارو کومه

تن را شه د زړه سره د هیچا نه مه کوه ویره
په طمعه د رتلو ناست یم په زنه خال لګومه

ممتاز خو تبوله ستا ده ستا مینه کښې ئې سودا ده
زه ستا د محبت خبرې کله چاته کومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

په هر طرف چې ځې نو زهٔ به ستا د لاس همسا شم
ما مهٔ پرېږده يواځې زهٔ به ډېره وارخطا شم

بې تا خو زهٔ ژوندون هرو په ژوند نهٔ حسابوم
تهٔ ولې راته وائې چې زهٔ پاتې تر سبا شم

رقيب زموږ تر مينځه د نفرت لاړې توکلي
د هر څهٔ به صفا شي خو که زهٔ د رنه پخلا شم

برباده زندګي ده، هيڅ په چل ئې نهٔ پوهېږم
په کومه لاره ورشم او په کومه ترېنه راشم

ممتاز د اسې صادقه ده چې هر څهٔ به هوا د کړي
خو تهٔ دې نيت صفا کړه چې زهٔ پوهه په رښا شم

(c) ketabton.com: The Digital Library

خواره زاره زندګي شوه په غمونو په فکرونو
هسې ژوند له خوارۍ شوه په دې دومره تکلیفونو

د غمونو په دلدل کښې نه د ځان نه د جهان شوم
هسې تېره مې ځواني شوه د دُنیا په فریبونو

د سبا په طمعه ناست، د ماښام تیاره لا نهٔ ده
په ژړا مې سترګې سرې شوې، په سلګو په فریادونو

زهٔ خو خپل فکرونه نهٔ کړم، تا پسې مې زړهٔ خوږېږي
چې ته خدای رنګې لاهو شوې د اجل په دریابونو

په رضا د خدای رضا یم خو صبر سوال ترې کړمه
خدایه ته نا راضه مه شې زما په فریادونو

د بنده طاقت ته ګوري، امتحان يې هومره اخلي
خدایه ماله طاقت راکړې په دې سختو ساعتونو

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library